

U.2015.2670V

To medarbejderes ansættelse var omfattet af lov om lønmodtageres retsstilling ved virksomhedsoverdragelse. Ikke tillagt betydning, at medarbejderne havde accepteret ikke at bevare ancienniteten, eller at den ene medarbejder havde opsagt sin stilling hos den tidligere arbejdsgiver og først måneden efter var blevet ansat hos den nye arbejdsgiver.

Ansættelse- og arbejdsret 9.2.

- ♦ H og L var henholdsvis den 1. august 1997 og den 1. august 2008 blevet ansat i U, der havde en driftsaftale med en kommune om danskundervisning for flygtninge/indvandrere. Ved udløbet af aftalen mellem kommunen og U sendte kommunen danskundervisningen i udbud, og det blev vundet af D med begyndelsestidspunkt fra den 1. juli 2011. Den 30. juni 2011 afgav H en opsigelse til U. H blev herefter med virkning fra den 1. august 2011 ansat hos D uden overførsel af anciennitet. L havde født i april 2011 og var på barsel frem til den 26. februar 2012. Hun var forinden blevet opsagt af U med fratræden den 31. oktober 2011. Hun blev derefter ansat hos D med virkning fra den 10. april 2012 uden overførsel af anciennitet. Under en sag mod D nedlagde H og L påstand om, at D skulle anerkende, at H's og L's anciennitet skulle regnes fra henholdsvis den 1. august 1997 og den 1. august 2008. Vicedirektør i U forklarede bl.a., at U var organiseret i en koncernstruktur, hvor mange af funktionerne var lagt ud i de enkelte områder, som havde en hel række egne kompetencer. KomptenceGruppen var et af områderne. Sprogcenter Syd var den største af søjlerne med halvdelen af omsætningen i KomptenceGruppen. Sprogcenter Syd havde sin egen ledelse og sit eget budget. Landsretten lagde efter oplysninger i sagen om U, KomptenceGruppen og Sprogcenter Syd til grund, at Sprogcenter Syd var organiseret som en selvstændig økonomisk enhed, der havde eget budget, egen ledelse og egne ansatte, der varetog undervisningen i dansk som fremmedsprog. Efter udbuddet af danskundervisningen overtog D Sprogcenter Syds aktiviteter, og KomptenceGruppen mistede som følge heraf halvdelen af indtægterne. Det blev endvidere lagt til grund, at et meget betydeligt antal lærere fra Sprogcenter Syd fik ansættelse ved D, at en del af undervisningen foregik i samme lokaler, og at lærerne på samme måde som tidligere havde en høj grad af frihed til selvstændigt at tilrettelægge og udføre deres arbejdsopgaver. Efter en samlet vurdering udgjorde D's overtagelse af Sprogcenter Syds aktiviteter herefter en overførsel af en økonomisk enhed, der havde bevaret sin identitet, og som derfor var omfattet af lov om lønmodtageres retsstilling ved virksomhedsoverdragelse. Det kunne ikke tillægges betydning, at L og H i forbindelse med deres ansættelse ved D havde accepteret ikke at bevare ancienniteten fra U, og det kunne efter oplysningerne i sagen heller ikke bringe forholdet ud af beskyttelsen efter virksomhedsoverdragelsesloven, at H selv havde opsagt sin stilling hos U pr. 1. juli 2011 og først blev ansat hos D den 1. august 2011. Landsretten tog herefter H's og L's påstande til følge.

V.L.D. 20. april 2015 i anke 3. afd. B-2101-13 og B-2102-13

(Thomas Jønler, Bjerg Hansen, Camilla Dalgaard (kst.))

Uddannelsesforbundet som mandatar for Iben L. B. Laursen (adv. Noaman Azzouzi, Kbh.)

mod

Lær dansk Herning (adv. Jonas Enkegaard, Hellerup)

og

Uddannelsesforbundet som mandatar for Helle Wiedenbein (adv. Noaman Azzouzi, Kbh.)

mod

Lær dansk Herning (adv. Jonas Enkegaard, Hellerup).

2671

Retten i Hernings dom 2. august 2013, BS 4-1042/2012 og BS 4-406/2012

Der er tale om to kumulerede sager med i det væsentligste ens problemstillinger.

Stævninger er modtaget henholdsvis 7. maj 2012 og 9. november 2012.

Sagerne drejer sig bl.a. om, hvorvidt to arbejdstagere er omfattet af lov om lønmodtageres retsstilling i forbindelse med virksomhedsoverdragelse, og om de to arbejdstageres lønanciennitet, herunder om sagsøgernes første påstand reelt er et anbringende i relation til deres anden påstand.

Sagsøgeren Helle Wiedenbein har nedlagt følgende påstande:

»1.

Sagsøgte tilpligtes at anerkende, at ansættelsen af Helle Wiedenbein hos sagsøgte var omfattet af lov om lønmodtageres retsstilling i forbindelse med virksomhedsoverdragelse.

2. Sagsøgte tilpligtes at anerkende, at Helle Wiedenbeins ansættelsesanciennitet skal regnes fra den 1. august 1997.«

Sagsøgte Lær Dansk v/Dansk Flygtningehjælp har heroverfor nedlagt følgende påstande:

»Ad sagsøgernes påstand 1

Principalt: Afvisning

Subsidiært: Frifindelse

Ad sagsøgernes påstand 2

Frifindelse«.

Over for sagsøgte afvisningspåstand har sagsøger nedlagt følgende:

»PÅSTAND:

Sagen fremmes.«

Sagsøgeren Iben L. B. Laursen har nedlagt følgende påstande:

»1.

Sagsøgte tilpligtes at anerkende, at ansættelsen af Iben Laursen hos sagsøgte var omfattet af lov om lønmodtageres retsstilling i forbindelse med virksomhedsoverdragelse.

2.

Sagsøgte tilpligtes at anerkende, at Iben Laursens ansættelsesanciennitet skal regnes fra den 1. august 2008.«

Sagsøgte Lær Dansk v/Dansk Flygtninge[hjælp] har heroverfor nedlagt følgende påstande:

»Ad sagsøgernes påstand 1

Principalt: Afvisning

Subsidiært: Frifindelse

Ad sagsøgernes påstand 2

Frifindelse«.

Over for sagsøgte afvisningspåstand har sagsøger nedlagt følgende:

»PÅSTAND:

Sagen fremmes.«

Sagsøgeren Helle Wiedenbein blev med virkning fra den 1. august 1997 ansat hos Ringkøbing Amtskommunes undervisningsvirksomhed vedrørende voksne indvandrere. Tjenestestedet var indtil videre angivet som Sprogcenter Syd under voksenuddannelsescentret, Skjern.

Den 24. oktober 2006 orienterede Ringkøbing Amt sagsøgeren Helle Wiedenbein om, at hun med virkning fra den 1. januar 2007 ville blive overført til Sprogskolen under den selvejende institution VUC Ringkøbing Fjord, hvor en del heraf, Skjern Tekniske Skole, overtog Sprogcenter Syd. Det fremgår af skrivelsen, at løn- og ansættelsesvilkår forbliver uændrede ved overførslen, samt at der i øvrigt var tale om en spaltning som led i kommunalreformen. Sagsøgerens arbejdsgiver var herefter URS, der havde en driftsaf-tale med Ringkøbing-Skjern Kommune om danskundervisning for flygtninge/indvandrere m.v. jf. LBK 1010 af 16. august 2010.

Sagsøgeren Iben L. B. Laursen blev ansat ved URS den 1. august 2008.

Ved udløbet af aftalen mellem Ringkøbing-Skjern Kommune og URS sendte kommunen danskuddannelsen i udbud med tilbudsfrist til den 28. februar 2011.

Af udbudsmaterialet fremgår bla.:

»Målgruppe

- Alle udlændinge, der er fyldt 18 år og, som i henhold til loven har ret til at modtage tilbud om danskuddannelse

- Herboende grønlændere, færinger samt danske statsborgere, der på grund af langvarigt ophold i udlandet ikke behersker det danske sprog, herunder personer, der er født af danske forældre med bopæl i udlandet.

- Udlændinge som modtager A-dagpenge, kontanthjælp, sygedagpenge eller ledighedsydelse, og som får tilbud om sprogundervisning som led i aktivering«

...

Ringkøbing-Skjern Kommune forpligter sig ikke til at aftale for et bestemt beløb/henviser til antal kursister, idet opgavens omfang vil være afhængigt af det til enhver tid eksisterende antal borgere, som benytter kommunens ydelser.«

Tilbudsgivere havde i forbindelse med udbuddet mulighed for at stille spørgsmål til kommunen. I den forbindelse svarede kommunen bl.a. omkring virksomhedsoverdragelse følgende:

»Ringkøbing-Skjern har p.t. en aftale med flere leverandør(er), hvorfor Ringkøbing-Skjern Kommune ikke har medarbejdere ansat eller ejer materielle aktiver, som bliver overdraget i forbindelse med udbuddet som led i en virksomhedsoverdragelse. Det kan dog ikke udelukkes - bl.a. afhængig af hvordan en ny leverandør organiserer sig/er organiseret - at lov om lønmodtageres retsstilling ved virksomhedsoverdragelse (Virksomhedsoverdragelsesloven) kan finde anvendelse. Tilbudsgiver er selv ansvarlig for at afklare, om der ved eventuel

2672

overtagelse af opgaven skal ske overdragelse ifølge Virksomhedsoverdragelsesloven.«

Den 6. april 2011 fik sagsøgte besked om at have vundet udbuddet. Da URS, der havde mistet danskundervisningsopgaven, havde opsagt en række medarbejdere, afholdt sagsøgte den 13. april 2011 et informationsarrangement for de ansatte ved Sprogcenter Syd.

URS forsøgte sideløbende at få etableret en aftale med Ringkøbing-Skjern Kommune, hvilket dels afholdt dels fik de ansatte hos URS til at trække deres ansøgninger fra sagsøgte.

Det er ubestridt, at de ansatte hos URS på mødet den 13. april 2011 var blevet tilbudt at bevare deres anciennitet.

Da der ikke var ansøgninger/ansøgningerne var trukket tilbage, annoncerede sagsøgte i perioden den 10. maj - 24. maj 2011 efter eksterne ansøgere. Dette var begrundet i, at URS søgte at opnå en sideløbende aftale med Ringkøbing-Skjern Kommune.

I juni 2011 måtte det konstateres, at URS alligevel ikke kunne indgå en sideløbende aftale med Ringkøbing-Skjern Kommune.

Sagsøgtes kontrakt med Ringkøbing-Skjern Kommune trådte herefter i kraft med virkning fra den 1. juli 2011.

Den 30. juni 2011 afgav sagsøgeren Helle Wiedenbein som lærer og tillidsrepræsentant ved Sprogcenter Syd en såkaldt »contraopsigelse« til Sprogcenter Syd. (Der var ikke sket opsigelse fra Sprogcenter Syd.) »Contraopsigelse« var begrundet i en varslet opsigelse pr. den 1. juli 2011.

I skrivelsen hedder det bl.a.:

»Da vi alle blev varslet opsagt, fordi sprogcentret ikke længere har en kontrakt med kommunen, søgte jeg nyt job. Det job har jeg fået, og det er med tiltrædelse 1. august 2011.

I går oplevede jeg så den store sorg, at blive truet af min viceforstander A, angiveligt på Uddannelsescentret ledelses vegne, og personalestyrelsen, efter hvad hun selv sagde, at hvis min fagforening fastholdt kravet på godtgørelse ved opsigelse af medarbejdere med 12-15 og 18 års anciennitet, så ville hun blokere for at jeg kunne starte på mit arbejde, ved at trække varslet tilbage, og kræve, at jeg afspadserer mit overarbejde, og så opsig mig igen. Måske i næste uge, måske senere, det kunne hun ikke sige. Der er ikke mere arbejde til mig på Sprogcenter Syd, det gjorde hun klart. Derved vil jeg miste mit nye job. Sagen er ekstra alvorlig, fordi truslen ikke kun omfatter mig, som læreransat og tillidsrepræsentant, men også omfatter to af mine kolleger, med lang anciennitet.

Dette har sat mig i den situation, at jeg ikke ser anden udvej, end at opsig min stilling ved Sprogcenter Syd. Jeg er meget ked af, at forlade min arbejdsplads efter 14 år, med rigtig mange gode minder og stærke kollegiale bånd, på den måde. Det er med stor sorg, at jeg har oplevet denne side, at min tidligere meget respekterede ledelse.«

Sagsøgeren Helle Wiedenbein blev herefter med virkning fra den 1. august 2011 uden overførsel af anciennitet ansat hos sagsøgte.

Sagsøgeren, Iben L. B. Laursen, fødte den 10. april 2011 et barn og var gået på barsel 6 uger forinden. Hun var på barsel frem til den 26. februar 2012, hvorefter hun afviklede ferie indtil den 9. april 2012. Hun var forinden blevet opsagt af URS med fratræden 31. oktober 2011. Hun blev derefter ansat hos sagsøgte med virkning fra den 10. april 2012.

I en mail af 22. juni 2011 skrev forstander for sagsøgte, Tove Engedal, bl.a. følgende til sagsøgeren Iben L. B. Laursen:

»For god ordens skyld vil jeg lige bekræfte din ansættelse som lærer ved Lærdansk Ringkøbing-Skjern til marts 2011 (kender ikke din endelige afslutning på barsel)

Som vi drøftede ved samtalen forleden, kan der alternativt blive tale om ansættelse ved Lærdansk Herning.«

Den 17. april 2012 blev der indgået en ansættelseskontrakt mellem sagsøgeren Iben L. B. Laursen og sagsøgte med påbegyndelse 10. april 2012 og uden overførsel af anciennitet.

Der foreligger dokumentation for, at Lær Dansk Ringkøbing-Skjern er etableret i en selvstændig økonomisk enhed, og at sagsøgte har oprettet hver enkelt enhed som et selvstændigt produktionssted. Det fremgår ligeledes, at Lær Dansk Ringkøbing-Skjerns startdato var den 4. juli 2011.

Af URS' årsrapport for 2010 og 2011 fremgår bl.a.:

»IDV-kurserne har haft et godt år med en god udvikling, og dette forventes at fortsætte i 2010. Både aktiviteten og lønsomheden heri har været ud over forventning.

Herunder skal Sprogcenter Syd særskilt nævnes for et særdeles aktivt år. Det skal igen i år henføres til, at en stor del af aktiviteten er aftenundervisning. Dette gør, at kursisterne så anvender det danske sprog på arbejdet samtidig med, at de går i skole om aftenen og derfor hurtigere gennemfører forløbene. Desuden har sprogcentrets megen fokusering på den individuelle effektivisering (hurtig læring af dansk) haft en stor indflydelse på det flotte resultat.

...

På kursusområdet - der indeholder både efteruddannelse og indtægtsdækket virksomhed (IDV) - viser nøgletallene totalt set et fald i årselever. På efteruddannelsesområdet er der konstateret et større fald i aktiviteten i forhold til 2010 og i forhold til det budgetterede.

2673

Aktiviteten for IDV er også faldet i forhold til 2010 og også i forhold til det budgetterede.

Der er 2 store årsager til den utilfredsstillende aktivitet på AMU-området. Krisen har nu været så lang, at efteruddannelsesefterspørgslen er faldende og så ikke mindst loftet på DKK 3500 pr. uge på forbruget for ledige. Det har virkelig reduceret de faglige efteruddannelsesmuligheder - i sær svejseområdet, hvilket også ses af det drastiske fald. Loftet er ophævet pr. 1. april 2012, så det vil forventeligt rette sig i 2012.

IDV-området har også haft et særdeles negativt år. Uddannelsescentret mistede via et kommunalt udbud hele sprogcenteraktiviteten pr. 1. juli 2011, hvilket påvirker aktiviteten voldsomt. De øvrige IDV-aktiviteter er også reduceret væsentligt. Årsagen til dette skyldes et mindre kommunalt forbrug af uddannelser til ledige. Som aktivering anvendes i højere grad virksomhedsaktivering.

Ovennævnte har tilsammen medført en stor reduktion af medarbejderskaren på området, og vil på sigt medføre et stort fald i aktiviteten og fremadrettet også på indtjeningen.«

Sagsøgeren, Helle Wiedenbein, har bl.a. forklaret, at hun er uddannet folkeskolelærer. Hun har taget en overbygningsuddannelse i dansk som andet sprog. Hun blev ansat på Sprogskolen den 2. august 1997. Hun underviste voksne udlændinge i henhold til danskuddannelsesloven. Da hun blev en del af RSU, var lønudbetaleren en anden, men hun bevarede sin anciennitet. Da licitationen blev afholdt, var der 14 lærere, herunder Birgit Petterson. I administrationen var der en forstander, en viceforstander, en sekretær og en fleksjobber. Lærerguppen hørte ikke meget til uddannelsescentret. Sagsøgeren var tillidsrepræsentant og havde derfor mere kontakt til ledelsen end de øvrige lærere. Samarbejdet mellem de enkelte afdelinger, som Sprogcenter Syd var en del af, var mere på papiret end en realitet. Der blev ikke sendt folk fra en afdeling til en anden afdeling for at undervise. Ledelsen udarbejdede skemaer over kursister og moduler. Lærerne tilrettelagde selv undervisningen herudfra. Lærerne kunne også selv bestemme, hvilket undervisningsmateriale man ville anvende. Sagsøgeren brugte meget lidt undervisningsmateriale, hun brugte i stedet autentiske materialer. Der var it i afdelingen. Det bestod af en computer, da eleverne skulle registrere herpå. Der var endvidere to klasselokaler med elektroniske tavler. LUDUS blev anvendt, da sagsøgeren var ansat hos uddannelsescentret, og det anvendes fortsat hos sagsøgte. Da uddannelsescentret tabte licitationen, faldt »familien« fra hinanden. Lærerne, herunder sagsøgeren, fik at vide, at der ville komme en opsigelse. Opsigelsen blev imidlertid trukket tilbage den 1. maj 2011. Sagsøgte havde forinden den 13. april 2011 afholdt et informationsmøde. Sagsøgeren havde forinden dette møde talt med Gerhard Korbo. Sagsøgeren har ringet til Gerhard i sin egenskab af tillidsrepræsentant. Gerhard var meget imødekommende. Gerhard sagde, at lærerne kunne tage det stille og roligt, og at de ville blive tilbudt stillinger hos sagsøgte i det omfang, sagsøgte havde brug for dem. De ville således gå forud for alle andre. På sagsøgtens informationsmøde deltog uddannelsescentrets ledelse, sekretær, fleksjobberen og alle lærerne bortset fra medsagsøger Iben L. B. Laursen. Iben var på barsel. Der blev givet en række informationer om, hvad sagsøgte stod for, og at de kunne søge ansættelse hos sagsøgte. Der blev også udleveret diverse informationsmateriale. Det blev på mødet tidligt sagt, at i det omfang sagsøgte havde brug for lærere, havde lærerne fra sprogskolen fortrinsret. De administrative medarbejdere blev også tilbudt ansættelse. Lærerne kunne søge ansæt-

telse hos sagsøgte blot ved at aflevere et CV. Der var ikke behov for, at der blev skrevet en egentlig ansøgning. Alle var interesserede i at søge job hos sagsøgte. Der var dog kun to, der fik sendt en ansøgning. Da Uddannelsescentret trak opsigelserne tilbage, blev også ansøgningerne om job hos sagsøgte trukket tilbage, idet alle lærere havde forventet at kunne fortsætte ansættelsen hos uddannelsescentret. Det var således forventningen, at uddannelsescentret ville få en sideløbende aftale med Ringkøbing-Skjern Kommune. Det lykkedes imidlertid ikke for uddannelsescentret at få en sådan aftale, og lærerne blev derfor indkaldt til et nyt møde hos uddannelsescentret, hvor det blev tilkendegivet, at de på ny ville blive opsagt. Det skete den 8. juni 2011. Sagsøgeren ringede i den forbindelse til Gerhard eller Tove og fortalte, at lærerne havde takket ja til noget, som ikke kunne lade sig gøre. Lærerne fik derfor igen lov til at søge ansættelse hos sagsøgte. Det kunne igen ske ved fremsendelse af et CV. Sagsøgeren så sig nødsaget til at sende et brev til uddannelsescentret og afgive en kontraopsigelse. Det var nødvendigt for, at sagsøgeren kunne starte sin ansættelse hos sagsøgte den 1. august. Uddannelsescentret ville ikke umiddelbart slippe sagsøgeren og udbetale fratrædelsesgodtgørelse. Sagsøgeren har således et opsigelsesvarsel på 6 måneder. Uddannelsescentret havde ikke noget grundlag for at drive skole efter 1. juli 2011. Hvis sagsøgeren skulle have været tilknyttet uddannelsescentret i hele opsigelsesperioden, fik hun stillet i udsigt, at hun ville blive sat til at afspadsere eller sat til at udføre rengøringsarbejde. 8 lærere fra uddannelsescentret fik ansættelse hos sagsøgte. Iben L. B. Laursen tiltrådte noget senere, da hun var på barsel. Udover de 8 lærere fra uddannelsescentret havde sagsøgte ansat 3 eksterne lærere. Der var 2 lærere fra uddannelsescentret, der søgte ansættelse hos sagsøgte, men fik afslag. Sagsøgte overtog uddannelsescentrets undervisningslokaler og noget af uddannelsescentrets materiel bl.a. alle

2674

computere. Der blev også overtaget stole og borde fra uddannelsescentret. Nogle bøger blev ligeledes overtaget, men der var ikke tilstrækkeligt til undervisning. It-udstyret er blevet erstattet. Der er installeret it-tavler i de fleste undervisningslokaler. Undervisningslokalerne og de omkringliggende lokaler er blevet shinet op, efter at sagsøgte overtog lejemålet. Det er tydeligt at se, at der er sket en renovering. Det, sagsøgeren beskæftiger sig med hos sagsøgte, er akkurat det samme, som hun beskæftigede sig med på uddannelsescentret. Hos sagsøgte er der en ledelseperson mindre, end der var i uddannelsescentret. Sagsøgte ledes af Henrik. Det er sagsøgters opfattelse, at Henriks kompetencer svarer til de kompetencer, viceforstanderen havde i Uddannelsescentret. Tove Engedal er Henriks nærmeste foresatte. Det er sjældent, at Tove kommer på skolen i Skjern. Hun var der dog for 10 - 14 dage siden, men ellers er det cirka 1 år siden, hun var der sidst. Det er rigtigt, at sagsøgeren skrev under på, at hendes anciennitet hos sagsøgte skulle regnes fra 1. august 2011. Det skrev hun under på, fordi hun gerne ville have jobbet. Så kunne man herefter senere se på virksomhedsoverdragelsessiden af sagen.

Sagsøgeren, Iben L. B. Laursen, har bl. a. forklaret, at hun er uddannet folkeskolelærer. Hun har senere taget en kandidatgrad og er nu på vej med en mastergrad. Sagsøgeren blev ansat hos uddannelsescentret pr. 1. august 2008. Hun underviste i dansk som andet sprog. Hun tilrettelagde selv undervisningen. Sagsøgeren genkender ikke noget samarbejde mellem de enkelte afdelinger af uddannelsescentret. LUDUS-registreringssystemet blev anvendt af uddannelsescentret og anvendes også hos sagsøgte nu. Selv om uddannelsescentret tabte licitationen, eksisterede uddannelsescentret fortsat, men med andre opgaver. Sagsøgeren deltog ikke på informationsmødet den 13. april 2011. Hun blev orienteret om mødet og dets forløb via medsagsøgeren og den tidligere forstander.

Sagsøgeren fik således oplyst, at sagsøgte havde reserveret nogle stillinger til lærerne på uddannelsescentret. Sagsøgeren blev ligeledes stillet i udsigt, at hun kunne forvente at få job hos sagsøgte. Hun skulle blot indsende et CV. Sagsøgeren er bekendt med, at forstanderen og viceforstanderen også fik tilbudt job hos sagsøgte, men at de takkede nej. De var ikke interesserede i at arbejde for sagsøgte på den måde, som sagsøgte var organiseret på. Inden sagsøgeren nåede at sende et CV ind til sagsøgte, havde uddannelsescentret trukket deres opsigelser tilbage. Sagsøgeren ville således også gerne fortsætte hos uddannelsescentret. Det endte imidlertid med, at uddannelsescentret på ny afgav opsigelser den 30. juni 2011 med fratræden for sagsøgerens vedkommende den 31. oktober 2011. Sagsøgeren har været til samtale med Tove Engedal. På et møde den 31. januar 2012 blev sagsøgeren ansat hos sagsøgte i Herning. Hun startede i Herning den 10. april 2012. Det er korrekt, at hun har skrevet under på, at hendes anciennitet regnes fra 10. april 2012. Det gjorde hun således, at de kunne se på regler om virksomhedsoverdragelse på et senere tidspunkt. Det var fagforeningen, der havde vejledt sagsøgeren, hvorfor hun skrev under på kontrakten.

Gerhard Korbo har bl.a. forklaret, at han er ansat hos sagsøgte. Han er chef for sagsøgtes samlede organisation. Sagsøgte har 5 skoler, hvortil der er knyttet 6 forstandere, der driver en eller flere centre hver. Tove Engedal har således både skolerne i Herning og Skjern under sig. Skolerne er selvstændigt organiserede med hvert sit CVR-nummer. Vidnet har været ansat hos sagsøgte siden 2006. Lær Dansk-organisationen er den del af Dansk Flygtningehjælp. Lær Dansk står for de nationale aktiviteter. En fjerdedel af Dansk Flygtningehjælps aktiviteter er nationale aktiviteter. Den 6. april 2011 modtog sagsøgte underretning om, at sagsøgte havde vundet Ringkøbing-Skjerns udbud. Det var vidnet, der havde det overordnede ansvar for at afgive tilbud. Han havde således ansvar for indhold, kvalitet og pris. Sagsøgte bød ind på hovedparten af Ringkøbing-Skjerns licitation. Hvis man ser på de bud, som sagsøgte har afgivet i tidens løb, er det fifty-fifty, om lov om virksomhedsoverdragelse har fundet anvendelse. Større kommuner kræver således typisk, at det eksisterende personale bliver overtaget. Når lov om virksomhedsoverdragelse ikke har fundet anvendelse, har der i visse tilfælde måttet opsiges medarbejdere. Da sagsøgte havde vundet licitationen, blev der udsendt en invitation til Uddannelsescentrets hidtidige medarbejdere, da det erfaringsmæssigt ofte ses, at medarbejdere fra den tabende virksomhed ønsker at blive ansat i den virksomhed, der har vundet licitationen. Det var sagsøgtes ønske at få situationen afdrameret og informere om, hvad sagsøgte står for, og hvilke muligheder der var for at søge ansættelse. På informationsmødet blev lærerne oplyst om, at de i en nærmere afgrænset periode havde mulighed for at søge job hos sagsøgte med fortrinsret til at opnå jobbet. Der blev også talt om løn og arbejdstid m.v. Lærerne blev ikke garanteret ansættelse hos sagsøgte. Det var således usikkert, hvor mange medarbejdere, herunder lærere, som sagsøgte havde brug for. Deadline for at søge ansættelse hos sagsøgte var den 8. maj 2011. Da havde sagsøgte ikke modtaget ansøgning fra lærere, der havde været ansat under uddannelsescentret. Tove Engedal havde forinden den 6. maj 2011 fortalt, at hun var blevet kontakttet af sagsøgeren Helle Wiedenbein om, at Helle havde trukket sin opsigelse, ligesom der ikke kunne forventes ansøgninger fra andre lærere på uddannelsescentret. Vidnet og Tove blev enige om at trække vejret indtil den 9. maj 2011, men da forelå der stadig ingen ansøgninger. Fra den 10. maj til den 25. maj 2011

2675

gik stillingerne ud i et eksternt opslag. Sagsøgte modtog i den anledning 10 ansøgninger på lærerstillinger. Der blev i første omgang ansat en afdelingsleder, en sekretær og 4 lærere, herunder Frank

Henneberg, der blev ansat med virkning fra 1. august 2011. I forbindelse med at sagsøgte startede op, blev der indgået aftale med uddannelsescentret om, at sagsøgte overtog nogle møbler, noget undervisningsmateriale og andet materiale på byskolen i Skjern. Det beløb sig til i alt 250.000 kr. Der var imidlertid behov for yderligere investeringer på 1,1 million. Uddannelsescentret havde således ikke været tidssvarende og moderne indrettet, som sagsøgte ønskede, at undervisningslokaler m.v. skulle være. Sagsøgte lagde stor vægt på det fornødne it-udstyr og et højt niveau på it-udstyr. Sagsøgte havde og har fortsat et andet koncept end det, uddannelsescentret havde. Sagsøgte har unikt udviklede ting til undervisningsbrug. Sagsøgte overtog ikke interaktive tavler fra uddannelsescentret, da de ikke levede op til sagsøgtes standard. Sagsøgte har selv købt tavler, og lokalerne er helt anderledes i dag, end da sagsøgte overtog dem. Der er investeret i nyt inventar og nyindretning. LUDUS er ikke taget brug af sagsøgte som konsekvens af, at sagsøgte overtog uddannelsescentrets opgaver. LUDUS blev indført hos sagsøgte, i forbindelse med at sagsøgte skiftede leverandør til CSC, som sagsøgte var kommet i kontakt med i sommeren 2011. LUDUS er således ikke overført fra uddannelsescentret, idet sagsøgte allerede, inden sagsøgte vandt licitationen, havde besluttet at overgå til LUDORS. Sagsøgte har heller ikke overtaget lejekontrakterne vedrørende lokaler fra uddannelsescentret. Af de 4 ansatte lærere på baggrund af det eksterne opslag var Frank Henneberg den eneste, der kom fra uddannelsescentret. Henneberg havde således en mastergrad, hvilket de 3 andre ikke havde, men skulle til at tage ved siden af. Vidnet har forsøgt at overbevise Ringkøbing-Skjern Kommune om, at det var en dårlig idé, hvis kommunen indgik en sideløbende aftale med uddannelsescentret. På informationsmødet den 13. april 2011 blev forstander og viceforstander for uddannelsescentret ikke tilbudt arbejde hos sagsøgte. Sagsøgte tilbød dem alene en dialog omkring en eventuel ansættelse. Sagsøgte kører et helt andet koncept end andre uddannelsescentre, herunder det koncept som uddannelsescentret kørte. Det er ikke vidnets opfattelse, at sagsøgernes jobindhold er tilsvarende det, de havde under deres ansættelse hos uddannelsescentret, allerede fordi sagsøgte har sine egne koncepter med særlig fokus på it.

Tove Engedal har bl.a. forklaret, at hun er forstander hos sagsøgte i Herning. Hun har også Ringkøbing-Skjern-afdelingen under sig. Der er tale om to selvstændige enheder med hver deres CVR-nummer. Vidnet kommer i Skjern-afdelingen en gang om måneden eller efter behov. Skjern har sin egen afdelingsleder. Vidnet har været ansat hos sagsøgte i 7 år. Da undervisningen i Ringkøbing-Skjern Kommune kom i udbud, samarbejdede vidnet med Korbo om at afgive tilbud. Den 6. april 2011 fik sagsøgte besked om, at sagsøgte havde vundet Ringkøbing-Skjerns udbud. Der blev afholdt informationsmøde med uddannelsescentrets ansatte den 13. april 2011. Vidnet deltog i informationsmødet. Informationsmødet var en form for velkomstmøde, hvor der blev redegjort for, hvorledes sagsøgte er organiseret, og de vilkår, som sagsøgte havde for eventuel ansættelse. Sagsøgte ville således tilbyde uddannelsescentrets lærere, at de kunne tage deres anciennitet med over i tilfælde af ansættelse hos sagsøgte. Dette blev tilbudt, selv om reglerne om virksomhedsoverdragelse ikke skulle finde anvendelse. Kommunen havde således ikke stillet krav om, at reglerne om virksomhedsoverdragelse skulle finde anvendelse. Lærerne fik ikke nogen garanti for ansættelse hos sagsøgte, men alene garanti for en samtale. Lærerne kunne søge alene ved at indsende et CV. Sagsøgte kendte i opstartsfasen ikke opgavens størrelse eller hvor mange lærere, sagsøgte havde brug for. Lærerne fik en tidsfrist, indenfor hvilken de kunne søge ansættelse hos sagsøgte med fortrinsret fremfor eksterne ansøgere og med mulighed for at medtage

deres anciennitet. Der kom ingen ansøgninger fra lærere under uddannelsescentret. De to ansøgninger, der lå, blev trukket tilbage. Den 6. maj 2011 ringede vidnet til sagsøgeren Helle Wiedenbein for at høre, om hun ville komme til ansættelsessamtale. Det var herefter meningen, at Helle skulle være bisidder i forbindelse med efterfølgende jobsamtaler. Helle oplyste ved den lejlighed, at uddannelsescentret havde fået en ny kontrakt med kommunen, og at medarbejdernes opsigelser var trukket tilbage. Det var derfor, sagsøgte ikke modtog nogen ansøgninger. Den 8. maj 2011 holdt sagsøgte et krisemøde, idet der den 3. maj 2011 var skrevet kontrakt på undervisningsopgaverne. Der blev indrykket et eksternt stillingsopslag med ansøgningsfrist frem til 24. maj 2011. Herefter blev der afholdt ansættelsessamtaler den 30. maj 2011. Der var indkommet 16 ansøgninger. Der blev ansat 6 personer, nemlig 1 leder, 1 studiestekretær og 4 lærere, herunder Frank Henneberg. Lederen blev ansat med virkning fra den 1. juli 2011. De øvrige medarbejdere blev ansat med virkning fra den 1. august 2011. Vidnet var løbende i dialog med Ringkøbing-Skjern Kommune omkring opgavens omfang. Den 9./10. juni 2011 fik vidnet besked på fra kommunen, at der ikke længere var nogen kontrakt med uddannelsescentret, og at sagsøgte derfor havde hele kontrakten. Sagsøgte havde derfor behov for yderligere ansatte. Uddannelsescentrets medarbejdere blev opfordret til at søge igen ved at sende et CV ind. Der indkom 12 ansøgninger i den forbindelse. Der blev afholdt ansættelsessamtaler den 20./21. juni 2011. Der blev ansat 7 af

2676

uddannelsescentrets tidligere medarbejdere, nemlig 6 lærere og 1 vejleder. De blev ansat med anciennitet fra 1. august 2011. De fik at vide, at de blev ansat på samme vilkår som de allerede eksternt ansatte, da man nu ikke længere kunne give tidligere ansatte hos uddannelsescentret fortrinsret, da de blev ansat efter de personer, der var ansat på baggrund af det eksterne opslag. Iben L. B. Laursen blev ansat hos sagsøgte i juni 2011 på baggrund af en ansættelsessamtale, der blev afholdt den 20. juni 2011. Det var ikke på daværende tidspunkt endeligt afgjort, hvor Iben skulle arbejde, men hun fik tilbudt arbejde enten i Ringkøbing-Skjern eller Herning. Den 31. januar 2012 havde vidnet en fornyet samtale med Iben, hvor de talte om opgaverne, og Iben valgte, at hun helst ville ansættes i sagsøgtes afdeling i Herning. Iben har således aldrig været ansat i Skjern. Karin blev ansat den 1. september 2011, da det ret hurtigt stod klart, at sagsøgte havde brug for en ekstra medarbejder i Ringkøbing-Skjern. Karin havde forud herfor været ansat hos sagsøgte i Kolding. Den daglige ledelse i Skjern blev forestået af Henrik, der refererer til vidnet. Vidnet er overordnet ansvarlig og har instruktionsbeføjelser over for Henrik. Det var uklart i udbudsmaterialet, om lov om virksomhedsoverdragelse skulle finde anvendelse. Hvis det i udbudsmaterialet havde været en betingelse, at lov om virksomhedsoverdragelse skulle finde anvendelse, tror vidnet ikke, at sagsøgte ville have budt på opgaven. Sagsøgte skulle nødvendigvis ikke fortsætte i de lokaler, uddannelsescentret hidtil havde brugt. Sagsøgte havde således andre undervisningslokaler på hånden, men Ringkøbing-Skjern Kommune ville gerne, at sagsøgte gjorde brug af de allerede eksisterende.

Frank Henneberg har bl.a. forklaret, at han er ansat hos sagsøgte som lærer med dansk som andet sprog. Vidnet er ligeledes it-ansvarlig. Han blev ansat den 1. august 2011. Han havde tidligere været ansat hos uddannelsescentret i 11 år. Vidnet deltog i informationsmødet den 13. april 2011. Sagsøgte gav på mødet en oversigt over concernens struktur, ligesom der blev redegjort for sagsøgtes ansættelsesprocedure, herunder at medarbejderne ved uddannelsescentret kunne indsende ansøgning i form af et CV. Sagsøgte ville primært ansætte folk fra uddannelsescentret, men de blev ikke garanteret ansættelse. Vidnet søgte ansættelse hos sagsøgte, men trak

igen sin ansøgning den 9. maj 2011, fordi der forinden havde været indkaldt til et møde den 6. maj 2011, hvor der blev orienteret om, at uddannelsescentret havde indgået en aftale med Ringkøbing-Skjern Kommune om, at fortsætte uddannelsescentret. Situationen ændrede sig imidlertid, og sagsøgte havde et eksternt opslag, som vidnet reflekterede på den 14. maj 2011. Vidnet havde talt med Tove Engedal om, at uddannelsescentrets sideløbende aftale med kommunen nok ville blive underkendt. Vidnet blev ansat hos sagsøgte med virkning fra 1. august 2011. I forbindelse med at uddannelsescentrets virksomhed hørte op, tog uddannelsescentret alt it-materiale og bøger med. Sagsøgte foretog massive investeringer i it-udstyr og andet undervisningsmateriale. Sagsøgte er således meget mere it-baseret, end uddannelsescentret havde været. Undervisningen hos sagsøgte er meget anderledes struktureret, end det var hos uddannelsescentret. Uddannelsescentret havde brugt LUDUS, men det havde sagsøgte ikke gjort før. Vidnet oplever ansættelsen hos sagsøgte som meget anderledes, end da han var ansat hos uddannelsescentret. Vidnet har således større personlig frihed. Det hele er mere resultatorienteret, og ledelsen er helt anderledes.

Sagsøger Helle Wiedenbeins anbringender:

»Til støtte for de nedlagte påstande gøres det i relation til spørgsmålet om virksomhedsoverdragelse gældende,

at der ved sagsøgtes overtagelse af opgaven med danskundervisning af udlændinge i henhold til danskuddannelsesloven er sket et arbejdsgiverskifte,

at dette arbejdsgiverskifte i henhold til fast retspraksis og teori er sket ved en aftale qua kommunens skift af udbyder,

at driftsaftalen om danskundervisningen er så struktureret og selvstændig en enhed, at det utvivlsomt udgør en virksomhed i virksomhedsoverdragelseslovens forstand,

at dette underbygges af, at sagsøgte overtog lokaler og en del af inventaret i forbindelse med overtagelsen af driftsaftalen, og

at sagsøgtes ansættelse af Helle Wiedenbein derfor er omfattet af virksomhedsoverdragelsesloven.

Til støtte for den nedlagte påstand om Helle Wiedenbeins ansættelsesanciennitet gøres det gældende,

at Helle Wiedenbeins ansættelse hos sagsøgte er omfattet af lov om virksomhedsoverdragelse,

at Helle Wiedenbeins arbejdsopgaver før og efter sagsøgtes overtagelse af driftsopgaven er de samme,

at Helle Wiedenbein underviser i de samme undervisningslokaler med det samme inventar som før overtagelsen,

at sagsøgte derfor indtrådte i Helle Wiedenbeins rettigheder og pligter, der bestod på overtagelsestidspunktet, og

at sagsøgte derfor skal anerkende, at Helle Wiedenbeins ansættelsesanciennitet skal regnes fra den 1. august 1997.

I forhold til sagsøgtes afvisningspåstand gøres det gældende, at Helle Wiedenbein har en klar retlig interesse i at få afklaret, om hendes ansættelse hos sagsøgte var omfattet af virksomhedsoverdragelsesloven, og dermed om hendes ansættelsesvilkår - som de bestod på

2677

overdragelsestidspunktet - fortsat er gældende i deres helhed.

Sagsøgeren er derfor ikke nødsaget til at fremlægge en samlet opgørelse over sagsøgerens eventuelle krav, idet det ikke er afgørende i relation til en vurdering af hvilke ansættelsesvilkår, der er gældende i ansættelsesforholdet. Det bemærkes i den forbindelse, at en række af sagsøgerens eventuelle krav først kommer til udbetaling, hvis sagsøgeren måtte blive opsagt af sagsøgte, eksempelvis fratrædelsesgodtgørelse eller godtgørelse for usaglig afskedigelse, der jo i begge tilfælde er afhængige af den anciennitet, lønmodtageren har i stillingen.«

Sagsøger Iben Laursens anbringender:

»Til støtte for de nedlagte påstande gøres det i relation til spørgsmålet om virksomhedsoverdragelse gældende,

at der ved sagsøgtes overtagelse af opgaven med danskundervisning af udlændinge i henhold til danskuddannelsesloven er sket et arbejdsgiverskifte,

at dette arbejdsgiverskifte i henhold til fast retspraksis og teori er sket ved en aftale qua kommunens skift af udbyder,

at driftsaftalen om danskundervisningen er så struktureret og selvstændig en enhed, at det utvivlsomt udgør en virksomhed i virksomhedsoverdragelseslovens forstand,

at dette underbygges af, at sagsøgte overtog lokaler og en del af inventaret i forbindelse med overtagelsen af driftsaftalen, og

at sagsøgtes ansættelse af Iben Laursen derfor er omfattet af virksomhedsoverdragelsesloven.

Til støtte for den nedlagte påstand om Iben Laursens ansættelsesanciennitet gøres det gældende,

at Iben Laursens ansættelse hos sagsøgte er omfattet af lov om virksomhedsoverdragelse,

at Iben Laursens arbejdsopgaver før og efter sagsøgtes overtagelse af driftsopgaven er de samme,

at Iben Laursens oprindeligt skulle undervise i de samme undervisningslokaler med det samme inventar som før overtagelsen, men at Iben Laursen på sagsøgtes foranledning har fået nyt arbejdssted med samme arbejdsopgaver som tidligere,

at sagsøgte derfor indtrådte i Iben Laursens rettigheder og pligter, der bestod på overtagelsestidspunktet, og

at sagsøgte derfor skal anerkende, at Iben Laursens ansættelsesanciennitet skal regnes fra den 1. august 2008.

I forhold til sagsøgtes afvisningspåstand gøres det gældende, at Iben Laursen har en klar retlig interesse i at få afklaret, om hendes ansættelse hos sagsøgte var omfattet af virksomhedsoverdragelsesloven, og dermed om hendes ansættelsesvilkår - som de bestod på overdragelsestidspunktet - fortsat er gældende i deres helhed.

Sagsøgeren er derfor ikke nødsaget til at fremlægge en samlet opgørelse over sagsøgerens eventuelle krav, idet det ikke er afgørende i relation til en vurdering af hvilke ansættelsesvilkår, der er gældende i ansættelsesforholdet. Det bemærkes i den forbindelse, at en række af sagsøgerens eventuelle krav først kommer til udbetaling, hvis sagsøgeren måtte blive opsagt af sagsøgte, eksempelvis fratrædelsesgodtgørelse eller godtgørelse for usaglig afskedigelse, der jo i begge tilfælde er afhængige af den anciennitet, lønmodtageren har i stillingen.«

Sagsøgtes anbringender:

»AD PÅSTAND 1) FOR SÅ VIDT ANGÅR BEGGE SAGSØGERNE:

Til støtte for sagsøgtes frifindelsespåstand vedrørende sagsøgernes påstand 1 gøres følgende gældende:

1. Såfremt sagen skal fremmes i forhold til påstand 1, vil det reelt medføre, at retten skal tage stilling til de samme spørgsmål under påstand 1 og påstand 2. Dette skyldes, at det er en forudsætning for, at sagsøgerne kan få medhold i påstand 2, at virksomhedsoverdragelsesloven finder anvendelse. Påstand 1 kan derfor kun være et anbringende til påstand 2.

2. For så vidt angår sagsøgernes anbringende om, at en række krav først kommer til udbetaling, hvis sagsøgerne måtte blive opsagt af sagsøgte, og at det derfor er vigtigt at få konstateret, hvorvidt virksomhedsoverdragelsesloven finder anvendelse, bemærkes det, at sagsøgerne principielt må kunne opgøre, hvilke krav man vil gøre gældende, således at sagsøgte kan tage stilling hertil. Alternativt kunne sagsøgerne have formuleret påstand 2, så den tog højde herfor.

3. Det bemærkes tillige, at sagsøgtes argumentation i forhold til påstand 2 medfører, at det - afhængigt af sagens udfald - ikke i alle

tilfælde vil være nødvendigt at tage stilling til, hvorvidt virksomhedsoverdragelsesloven finder anvendelse, hvorfor det ikke vil give mening at tage stilling til påstand 1 forudgående.

4. Det gøres derfor gældende, at påstand 1 er en anerkendelsespåstand, som sagsøger ikke har nogen selvstændig interesse i at opnå dom for. Denne påstand har derimod karakter af et anbringende til støtte for den nedlagte påstand 2, hvorfor der skal ske afvisning i forhold til påstand 1.

AD PÅSTAND 2) FOR SÅ VIDT ANGÅR SAGSØGER, HELLE WIEDENBEIN:

Til støtte for sagsøgtes frifindelsespåstand vedrørende Helle Wiedenbeins påstand om, at Helle Wiedenbeins ansættelsesanciennitet skal regnes fra den 1. august 1997 gøres følgende gældende:

1. Da Helle Wiedenbein på et tidligt tidspunkt meddelte, at hun ikke ønskede ansættelse hos sagsøgte, foretog Helle Wiedenbein et valg, hvor hun også gav afkald på tilbuddet om at få overført sin anciennitet. Da

2678

Helle Wiedenbein på et senere tidspunkt fortrød og på ny søgte om ansættelse hos sagsøgte, blev det gjort meget klart overfor Helle Wiedenbein, at hun ikke fik overført sin anciennitet, idet der er tale om et nyt ansættelsesforhold, og idet man ikke ville gøre forskel i forhold til de ansatte som sagsøgte havde været nødsaget til at ansætte på baggrund af et eksterne opslag. Helle Wiedenbein har således ved sine handlinger frasagt sig muligheden for at få sin anciennitet overført.

2. Helle Wiedenbein var endvidere ikke ansat hos sagsøgte på tidspunktet for opgavens overtagelse den 1. juli 2011, men fortsatte derimod sin ansættelse hos URS indtil 1. august 2013. Helle Wiedenbein kan heller ikke af denne grund gøre krav gældende i henhold til virksomhedsoverdragelsesloven - såfremt denne måtte finde anvendelse, hvilket bestrides.

3. Det skal bemærkes, at Helle Wiedenbein har oplyst omkring den fremlagte opsigelse af 30. juni 2011 (bilag 7), at der var tale om Helle Wiedenbeins egen opsigelse og ikke, som det fremgår af opsigelsesbrevet, en kontraopsigelse. Baggrunden herfor er, at Helle Wiedenbein ikke forudgående skulle have modtaget en opsigelse fra URS.

4. Det fremgår af e-mail af 9. maj 2011 (bilag C), at URS havde trukket opsigelserne tilbage, hvorfor den pågældende medarbejder også trak sin ansøgning hos sagsøgte tilbage. Herudover fremgår det direkte af opsigelsesskrivelsen, at der er tale om en kontraopsigelse, og at baggrunden for kontraopsigelsen alene er, at Helle Wiedenbein skulle være blevet truet af URS til at kontraopsige, for at URS kunne slippe for at betale fratrædelsesgodtgørelse i henhold til funktionærlovens § 2a. Det bemærkes i den forbindelse, at det ikke kan komme sagsøgte til skade, at Helle Wiedenbein og hendes tidligere arbejdsgiver forud for Helle Wiedenbeins fratreden har haft en kontrovers. Hvis Helle Wiedenbein var blevet opsagt af URS, kunne Helle Wiedenbein fastholde denne opsigelse med den konsekvens, at Helle Wiedenbein ville modtage fratrædelsesgodtgørelse i henhold til funktionærloven med udgangen af sit opsigelsesvarsel.

5. Hvis det derimod forholder sig således, at Helle Wiedenbein ikke er blevet opsagt - som påstået af Helle Wiedenbein - så ville Helle Wiedenbein kunne undlade at opsiges sin stilling og forblive i sit ansættelsesforhold hos URS. Hvis Helle Wiedenbeins argumentation lægges til grund, har Helle Wiedenbein således selv valgt at opsiges sit ansættelsesforhold med henblik på at kunne påbegynde ansættelse hos sagsøgte. I den forbindelse har Helle Wiedenbein underskrevet en ansættelseskontrakt med sagsøgte, hvoraf det fremgår, at ansættelsesforholdet påbegyndes den 1. august 2011. Helle Wiedenbein har ikke på dette tidspunkt gjort gældende, at

Helle Wiedenbein var omfattet af virksomhedsoverdragelsesloven, og at Helle Wiedenbein derfor var berettiget til anciennitet fra et tidligere tidspunkt. Det er først langt senere, at Helle Wiedenbein gør gældende, at virksomhedsoverdragelsesloven fandt anvendelse i forbindelse med Helle Wiedenbeins ansættelse, og at Helle Wiedenbeins anciennitet derfor skal regnes fra et tidligere tidspunkt.

6. Helle Wiedenbein har fra ansættelsens start være[t] fuldt ud bekendt med ansættelsesvilkårene hos sagsøgte, og sagsøgte har på intet tidspunkt i forbindelse med ansættelsen gjort indsigelse mod disse ansættelsesvilkår.

7. I forbindelse med Helle Wiedenbeins ansættelse hos sagsøgte blev Helle Wiedenbein gjort udtrykkeligt opmærksom på, at det tidligere tilbud om at overføre anciennitet ikke længere var gældende, hvilket Helle Wiedenbein accepterede. Helle Wiedenbein underskrev herefter ansættelseskontrakten i bilag 5, hvor det klart fremgår, at ansættelsesforholdets begyndelsestidspunkt var den 1. august 2011. Det gøres derfor gældende, at Helle Wiedenbein har ageret på en sådan måde, at Helle Wiedenbein ikke kan påberåbe sig virksomhedsoverdragelsesloven og ej heller påberåbe sig, at Helle Wiedenbeins anciennitet skal regnes fra et tidligere tidspunkt.

8. Helle Wiedenbeins ansættelsesanciennitet skal derfor regnes fra tidspunktet for hendes ansættelse hos sagsøgte den 1. august 2011. Dette gælder, uanset om virksomhedsoverdragelsesloven i øvrigt måtte finde anvendelse, hvilket bestrides.

AD PÅSTAND 2) FOR SÅ VIDT ANGÅR SAGSØGER, IBEN LAURSEN:

Til støtte for sagsøgtes frifindelsespåstand vedrørende Iben Laursens påstand om, at Iben Laursens ansættelsesanciennitet skal regnes fra den 1. august 2008 gøres følgende gældende:

1. Iben Laursen var indkaldt til samtale med afdelingsleder Henrik Christensen og forstander Tove Engedal den 31. januar 2012 med henblik på at drøfte Iben Laursens starttidspunkt. Efter ønske fra Iben Laursen blev samtalen afholdt i Herning, da dette er nærmere sagsøgers bopæl. Under samtalen blev Iben Laursen spurgt, om hvor Iben Laursen helst ville ansættes, og Iben Laursen valgte at blive ansat ved Lærdansk i Herning. Det bemærkes i den forbindelse, at Lærdansk Herning og Lærdansk Ringkøbing-Skjern er to selvstændige skoler med egne institutionsnumre men med fælles forstander

2. Iben Laursen blev ansat hos Lærdansk Herning med virkning fra 10. april 2012, og Iben Laursen har på intet tidspunkt været ansat ved Lærdansk Ringkøbing-Skjern, hvorfor Iben Laursen ikke kan gøre gældende, at Iben Laursen som led i en virksomhedsoverdragelse er overdraget til Lærdansk Ringkøbing-Skjern med den konsekvens, at Iben Laursens anciennitet skal regnes

2679

med virkning fra 1. august 2008, som påstået af Iben Laursen.

3. I den forbindelse skal der særligt lægges vægt på, at det fremgår klart af Iben Laursens ansættelseskontrakt, at Iben Laursen er ansat ved Lærdansk i Herning. Iben Laursen var fuldt ud bekendt med ansættelsesvilkårene, da Iben Laursen tiltrådte stillingen ved Lærdansk i Herning, og Iben Laursen har på intet tidspunkt været ansat ved Lærdansk i Ringkøbing-Skjern - som denne sag vedrører.

4. Iben Laursen har fra ansættelsens start hos sagsøgte været fuldt ud bekendt med ansættelsesvilkårene hos sagsøgte, og Iben Laursen har på intet tidspunkt i forbindelse med ansættelsen gjort indsigelse mod disse ansættelsesvilkår, herunder at ansættelsesforholdet påbegyndtes den 10. april 2012.

5. Der skal ex tuto bemærkes, at Iben Laursen havde modtaget en opsigelse fra URS (bilag VIII) til fratreden den 31. oktober 2011, og at Iben Laursen har modtaget løn fra URS frem til denne dato, i hvilken periode Iben Laursen i henhold til påstanden skulle have været ansat hos sagsøgte. Hvis Iben Laursen mente, at denne opsi-

gelse ikke var gyldig, skulle Iben Laursen selvfølgelig have protesteret overfor opsigelsen. Det har Iben Laursen efter det oplyste ikke gjort, og derfor er Iben Laursen naturligvis fratrædt i overensstemmelse med det, der fremgår af opsigelsen. Iben Laursen kan derfor ikke på nuværende tidspunkt mere end 1½ år efter, sagsøgte overtog opgaven vedrørende danskundervisningen i Ringkøbing-Skjern Kommune og mere end et år efter, sagsøger fratrådte sin stilling hos URS gøre gældende, at opsigelsen ikke var gyldig, og at sagsøger er berettiget til anciennitet med virkning fra 1. august 2008.

6. Iben Laursens ansættelsesanciennitet skal derfor regnes fra tidspunktet for hendes ansættelse hos sagsøgte den 10. april 2012. Dette gælder, uanset om virksomhedsoverdragelsesloven i øvrigt måtte finde anvendelse, hvilket bestrides.

Virksomhedsoverdragelsesloven for så vidt angår begge sagsøgerne:

Til støtte for sagsøgtes frifindelsespåstand vedrørende påstand 2 gøres det yderligere gældende:

1. For at virksomhedsoverdragelsesloven skal være gældende, skal der være tale om en selvstændig organiseret økonomisk enhed, der efter overdragelsen bevarer sin identitet. Det er sagsøgtes påstand, at dette krav på baggrund af den foreliggende retspraksis ikke er opfyldt.

2. Sprogcenter Syd var en enhed under URS, der blandt andet også varetog VUC-opgaver m.v. Sprogcenter Syd udgjorde alene en lille del af URS samlede aktiviteter (bilag A). Det fastholdes derfor, at Sprogcenter Syd ikke udgjorde en økonomisk enhed, der i forbindelse med udbuddet bevarede sin identitet. Da Sprogcenter Syd således ikke udgjorde en økonomisk enhed kan virksomhedsoverdragelsesloven ikke finde anvendelse.

3. Såfremt retten trods det anførte måtte komme frem til at Sprogcenter Syd udgjorde en økonomisk enhed skal det vurderes om det har bevaret sin identitet. Det udbud, som denne sag omhandler, vedrører en ydelse, der primært er afhængig af medarbejdere og ikke fysiske aktiviteter. Det er derfor af stor betydning i hvilket omfang, der er overdraget en efter antal og kvalifikationer væsentlig del af medarbejderstyrken. Ved denne vurdering lægges der blandt andet vægt på, om der er overdraget ledende medarbejdere. Det gøres først og fremmest gældende, at der på baggrund af medarbejdernes egen ageren forud for sagsøgtes overtagelse af den udbudte opgave, ikke er overdraget medarbejdere i forbindelse med overtagelsen af udbuddet. Dette medfører i henhold til praksis, at virksomhedsoverdragelsesloven ikke finder anvendelse.

4. Såfremt retten trods det anførte lægger til grund, at de medarbejdere, der tidligere var ansat i URS, skal medtages ved vurderingen af, hvorvidt der er tale om en overdragelse omfattet af virksomhedsoverdragelsesloven, gøres det gældende, at der ikke i henhold til retspraksis er overdraget en efter antal og kvalifikationer væsentlig del af arbejdsstyrken, og de personer, som sagsøgte, har ansat, og som tidligere var ansat hos URS, ikke selvstændigt ville kunne videreføre den udbudte opgave, hvilket også medfører, at der i henhold til retspraksis ikke er tale om en virksomhedsoverdragelse i virksomhedsoverdragelseslovens forstand.

Det var alene 8 ud af 14 lærere, der tidligere var beskæftiget med opgaven hos URS, der blev ansat hos sagsøgte i forlængelse af, at sagsøger overtog undervisningsopgaven fra URS. Herudover var der yderligere to ledere, en sekretær, en vejleder og en teknisk assistent beskæftiget med opgaven hos URS, som ikke blev ansat hos sagsøgte. Det var derfor alene 8 ud af i alt 19 medarbejdere svarende til 42 %, som tidligere havde beskæftiget sig med opgaven hos URS, som efterfølgende blev ansat hos sagsøgte. Det gøres på den baggrund gældende, at der ikke er tale om en økonomisk enhed, der har bevaret sin identitet - de lærere der kom fra URS ville ikke

selvstændigt kunne videreføre opgaven - hvorfor virksomhedsoverdragelsesloven også af denne grund ikke fandt anvendelse.

5. Det gøres endvidere gældende, at sagsøgte ikke har overtaget væsentlige aktiver i form af inventar, interaktive tavler, kursusregistreringssystem, lejekontrakter m.v. fra URS.

Der skal herved lægges vægt på, at under 25 % af de samlede investeringer til brug for opgavestart i august 2011 skete gennem køb af dele af URS-inventar. De samlede investeringer ved opgavestart i august 2011 beløb sig til kr. 1.073.490,46, hvoraf købet fra URS

2680

udgjorde kr. 250.000 svarende til ca. 23 % af de samlede investeringer ved opgavestart (bilag D). Efter opgavestart har Lærdansk Ringkøbing-Skjern investeret ikke under kr. 250.000 i nyt inventar m.v. De samlede nyinvesteringer udgør dermed mere end 1 million kroner i det første driftsår. Det gøres derfor gældende, at sagsøgte ikke i væsentlig grad fortsatte med samme produktionsmidler som URS.

Der er ikke overtaget interaktive tavler fra URS, idet de to tavler, der blev anvendt af URS var væsentligt anderledes og med markant færre faciliteter, end de tavler, som sagsøgte anvender som standard (smart board). Sagsøgte har købt 10 nye tavler, og sagsøgte anvender i forhold til faciliteter og antal således en helt anden standard, end den som blev anvendt, da undervisningen blev varetaget af URS.

Et af sagsøgtes kendetegn, som sagsøgte vinder udbud på, er, at sagsøgte adskiller sig fra øvrige leverandører ved i stort omfang at anvende IT i undervisningen. For at kunne videreføre denne undervisningsmodel, blev der blandt andet bestilt 37 nye computere. Det er en del af sagsøgtes undervisningskoncept, at hvert lokale er udstyret med interaktive tavler, og at eleverne har adgang til internettet, så internettet bliver en aktiv del af undervisningen. Herudover har sagsøgte egne IT programmer, som bliver anvendt i undervisningen, og som udgør en del af sagsøgtes undervisningskoncept.

Der blev ikke i forbindelse med udbuddet overdraget en lejekontrakt fra URS til sagsøgte vedrørende sagsøgtes nuværende undervisningslokaler på Byskolen. I forbindelse med at sagsøgte vandt udbuddet vedrørende danskundervisning, fastholdt URS lejemålet vedrørende lokalerne på Byskolen, da URS ønskede at fortsætte med at benytte disse lokaler. Sagsøgte valgte derfor at indgå en aftale om overtagelse af et andet lejemål i Bredgade/Nørregade (bilag E). Det var først, da URS efterfølgende valgte at opgive lokalerne på Byskolen, at sagsøgte indgik en ny aftale om leje heraf.

Kontrakten om overgang til kursusregistreringssystemet LUDUS blev indgået i juni 2011, og dermed før sagsøgte overtog undervisningsopgaven i Ringkøbing-Skjern. LUDUS er herefter løbende blevet implementeret i Lærdansk skolerne. Sagsøgtes anvendelse af LUDUS er derfor sket uafhængigt af overtagelsen af undervisningsopgaven i Ringkøbing-Skjern.

Det gøres på baggrund af ovenstående gældende, at overførsel af undervisningsopgaven til sagsøgte ikke var omfattet af virksomhedsoverdragelsesloven, hvorfor sagsøgte heller ikke var forpligtet til at overtage de medarbejdere, som var ansat hos URS. Sagsøgte er derfor heller ikke forpligtet til at anerkende, at sagsøgtens anciennitet hos URS skal regnes med ved beregningen af sagsøgtens opsigelsesvarsel hos sagsøgte.«

Rettens begrundelse og afgørelse

Sagsøgtens påstand 1 i begge sager vedrører ikke et konkret tilfælde af uenighed og løser således heller ikke noget aktuelt problem. Derimod må påstand 1 som en forudsætning for, at sagsøgtens kan få medhold i påstand 2, anses som et anbringende til støtte for på-

stand 2. Sagsøgtens afvisningspåstand tages derfor til følge i begge sager.

Det må lægges til grund, at Helle Wiedenbein, i forbindelse med at sagsøgte vandt Ringkøbing-Skjern Kommunes udbud af den danskundervisning, der hidtil havde været forestået af Sprogcenter Syd, der var en del af Skjern Tekniske Skole, hvorunder sagsøgeren var ansat, oprindeligt aktivt fravalgte at få sit ansættelsesforhold med tilhørende anciennitet overført til sagsøgte. Det må ligeledes lægges til grund, at sagsøgeren, efter at sagsøgte var startet op den 1. juli 2011, pr. 1. august 2011 lod sig ansætte hos sagsøgte vel vidende, at ansættelsen skete med anciennitet fra dette tidspunkt.

Sagsøgeren findes derfor som udgangspunkt aktivt at have fravalgt at bibeholde sin oprindelige anciennitet fra ansættelsen hos Sprogcenter Syd/Skjern Tekniske Skole.

Spørgsmålet er, om sagsøgeren alligevel i kraft af § 2 i lov om lønmodtageres retsstilling ved virksomhedsoverdragelse, har bevaret sin anciennitet, dvs. et spørgsmål om, hvorvidt der er sket virksomhedsoverdragelse i forbindelse med, at sagsøgte vandt Ringkøbing-Skjern Kommunes udbud af den danskundervisning, der hidtil havde været forestået af sagsøgerens arbejdsgiver.

Virksomhedsoverdragelse er defineret som overførsel af en økonomisk enhed, der bevarer sin identitet, forstået som en helhed af de midler, der er organiserede med henblik på udøvelse af en økonomisk aktivitet, uanset om denne er væsentlig eller accessorisk. I vurderingen af dette indgår flere momenter. Ved vurderingen heraf finder retten at kunne lægge vægt på, at den danskundervisning, der blev forestået af Uddannelsescenter Syd henhørende under Skjern Tekniske Skole kun var en lille del af den undervisning, der blev forestået af den samlede organisatoriske enhed, at Uddannelsescenter Syd ikke udgjorde en selvstændig økonomisk enhed uafhængig af andre enheder, at sagsøgte kun overtog under halvdel af Uddannelsescenter Syds medarbejdere, at sagsøgte ikke overtog ledende og administrative medarbejdere fra Uddannelsescenter Syd, og at sagsøgte ikke havde kunnet udfylde sin kontrakt med Ringkøbing-Skjern Kommune alene på baggrund af de medarbejdere, der tidligere havde været ansat hos Uddannelsescenter Syd. Under disse omstændigheder findes sagsøgeren ikke at kunne påberåbe sig lov om lønmodtageres retsstilling i forbindelse med

2681

virksomhedsoverdragelse og derfor heller ikke påberåbe sig, at hendes anciennitet skal regnes fra den 1. august 1997.

Sagsøgeren Iben L. B. Laursen fortsatte sit job hos Uddannelsescenter Syd frem til udløbet af opsigelsesperioden 31. oktober 2011 og var således uden tilknytning til såvel Uddannelsescenter Syd som sagsøgte frem til, at hun fik ansættelse i sagsøgtens Herning-afdeling. Sagsøgtens Herning-afdeling forestod ikke de arbejdsopgaver, som sagsøgte havde vundet ved licitationen i forbindelse med Ringkøbing-Skjern Kommunes udbud af danskundervisningen. Endvidere lod sagsøgeren sig ansætte hos Lær Dansk, Herning, med virkning fra 10. april 2012 vel vidende, at hun først fik anciennitet fra ansættelsesdatoen. Under de således foreliggende omstændigheder og af de grunde, som er anført ovenfor vedrørende sagsøgeren Helle Wiedenbein angående anvendelsesområdet for lov om lønmodtageres retsstilling i forbindelse med virksomhedsoverdragelse, findes sagsøgeren ikke at kunne påberåbe sig, at hendes ansættelsesanciennitet skal regnes fra 1. august 2008.

Efter det ovenfor anførte tages sagsøgtens afvisningspåstande i relation til begge sagsøgtens påstand nr. 1 til følge, ligesom sagsøgte frifindes i relation til begge sagsøgtens påstand nr. 2.

- - -

Vestre Landsrets dom

Retten i Herning har den 2. august 2013 afsagt dom i 1. instans (- - og - -).

Påstande

For landsretten har appellanterne, Iben L. B. Laursen og Helle Wiedenbein, gentaget deres påstande for byretten om, at indstævnte, Lærdansk Herning, skal anerkende, at deres ansættelsesanciennitet skal regnes fra henholdsvis den 1. august 2008 og den 1. august 1997.

Appellanterne har ikke for landsretten gentaget de påstande, som ved byrettens dom blev afvist.

Lærdansk Herning har påstået dommen stadfæstet.

Supplerende oplysninger

Der har også for landsretten været enighed mellem parterne om, at de ansatte hos URS (UddannelsesCenter Ringkøbing - Skjern) på informationsmødet den 13. april 2011 fik at vide, at de kunne søge ansættelse hos Lærdansk med fortrinnsret, hvis de inden en bestemt frist i starten af maj 2011 indsendte deres CV, og at de, hvis de blev ansat, kunne bevare deres anciennitet.

Appellanterne har fremlagt et organisationsdiagram vedrørende URS. Appellanterne har endvidere fremlagt et støttebilag med angivelse af lærere ansat ved Sprogcenter Syd hos URS og hos Lærdansk Ringkøbing-Skjern og med en opgørelse over, hvor mange fra URS, der blev ansat hos Lærdansk. Af opgørelsen fremgår bl.a. følgende:

»Hvor mange fra SS, Uddannelsescentret ansættes af LD R-S

	Antal	%
Antal lærere på SS, Uddannelsescentret	14	
Heraf på LD R-S pr. 1.8	8	57
Heraf på LD R-S pr. 1.9 inkl. Iben	9	64
Heraf på LD R-S pr. 1.9	9	64
Heraf på LD R-S pr. 1.9 inkl. Iben	10	71
Antal ansatte på SS, Uddannelsescentret	18	
Heraf på LD R-S pr. 1.8	8	44
Heraf på LD R-S pr. 1.9 inkl. Iben	9	50
Heraf på LD R-S pr. 1.9	9	50
Heraf på LD R-S pr. 1.9 inkl. Iben	10	56«

Indstævnte i begge sager er Lærdansk Herning. Indstævnte har ikke haft indsigelser mod, at sagen af begge appellanter er anlagt mod Lærdansk Herning.

Forklaringer

Iben L. B. Laursen, Helle Wiedenbein, Gerhard Korbo og Tove Engedal har afgivet supplerende forklaring for landsretten. Der er endvidere afgivet forklaring af Per Rahbek.

Iben L. B. Laursen har supplerende forklaret, at hun var til samtale hos Tove Engedal den 20. juni 2011. Hun modtog herefter mailen af 23. juni, der bekræftede aftalen om, at hun skulle ansættes hos Lærdansk. Det var med henblik på ansættelse hos Lærdansk Ringkøbing-Skjern, men Tove Engedal bragte en eventuel ansættelse i Herning på tale. Hun betragtede sig som værende ansat fra dette tidspunkt med virkning fra den 1. marts 2012. Hun var således ikke jobsøgende, idet hun jo havde fået arbejde, efter at hun holdt op i URS. Der blev ikke talt om en egentlig ansættelseskontrakt. Hun fik en opsigelse fra URS med fratræden den 31. oktober 2011. URS opsagde kun nogle af medarbejderne. Hun ved ikke præcist hvorfor.

Det er rigtig, at hun var til møde hos Tove i januar 2012. Henrik Christensen var også til stede ved dette møde. Hun blev forelagt

forskellige jobmuligheder i Ringkøbing-Skjern og Herning. Hun fik først ved mail af 23. februar 2012 at vide, at hun var ansat i Herning. Hun kunne godt have valgt Ringkøbing-Skjern, men det passede hende fint nok med Herning, idet det var nærmere hendes bopæl. Da hun var hos URS, arbejdede hun en del med IT. Hun deltog bl.a. i arbejdet med skolens hjemmeside og var med til at opbygge skolens online platform. IT var et stort indsatsområde hos Sprogcenter Syd. De skoler, der var i URS, havde vidt forskellige profiler, og der var ikke noget uddannelsesmæssigt samarbejde, men alene et administrativt og økonomisk samarbejde. Det kræver en særlig uddannelse at undervise i dansk som fremmedsprog. Det ville have været vanskeligt for Lærdansk at finde tilstrækkeligt med medarbejdere med de fornødne kompetencer uden for URS.

2682

Helle Wiedenbein har supplerende forklaret, at hun blev ansat pr. 1. august 2011 hos Lærdansk. Det er hendes opgave selv at vurdere, hvilket materiale hun vil bruge i undervisningen af sine hold. Det var det samme, da hun var ansat i URS. Kursisterne skal lære det samme, men man anvender efterhånden IT i form af bl.a. smartboard mere end for 4 år siden.

Medarbejderne blev varslet opsagt i april, da URS i forbindelse med udbuddet mistede Sprogcenter Syd. De blev imidlertid indkaldt til møde og fik at vide, at URS sideløbende med Lærdansk ville fortsætte med danskundervisningen. Alle havde på det tidspunkt tillid til, at det kunne lade sig gøre. Den 7. juni fik de at vide, at det ikke blev til noget, og de fik så en ny sindetskrivelse om, at de var opsagt. Hun blev i sin egenskab som tillidsrepræsentant af kollegerne bedt om på ny at tage kontakt til Lærdansk. Hun talte med Tove Engedal, og det blev aftalt, at medarbejderne kunne sende deres CV igen. Der blev aftalt ansættelsesaftaler omkring den 20. juni. Hun fik bekræftet det 3-4 dage, efter at hun var ansat hos Lærdansk. De talte meget indbyrdes blandt kollegerne om, hvem der var blevet ansat hos Lærdansk. Hun fortalte selv viceforstanderen, at hun var blevet ansat hos Lærdansk. Efter et par dage - den 28. eller 29. juni - begyndte viceforstanderen at instruere folk om, at de selv skulle sige op. Hun kom til samtale, og viceforstanderen sagde, at hvis ikke de selv sagde op, skulle hun nok finde noget alternativt arbejde til dem. Hun havde ikke tænkt på fratrædelsesgodtgørelsen, før hun talte med viceforstanderen.

Hun skrev under på ansættelseskontrakten med Lærdansk, selv om hun først fik anciennitet fra 2011. Hun havde talt med sin fagforening, der gav udtryk for, at det vigtigste var, at hun fik et job, og så måtte man finde ud af det med virksomhedsoverdragelse efterfølgende. Der var et møde mellem fagforeningen og Lærdansk allerede i august 2011.

Der findes ikke så mange i Vestjylland med de kvalifikationer, som er nødvendige for at varetage undervisningen af dansk som fremmedsprog. Det er i dag endnu vanskeligere at få medarbejdere med de fornødne kvalifikationer.

Hun er nu blevet opsagt af Lærdansk pr. 1. august 2015, idet der er et nyt udbud.

Gerhard Korbo har supplerende forklaret, at han er chef for Lærdansk. Der er 15 skoler i alt, der er vundet via kommunale udbud. Ringkøbing-Skjern er en af skolerne. Han har ansvaret for den overordnede daglige drift i Lærdansk. Hvis Lærdansk taber et udbud, opsiger man medarbejderne og forsøger at bruge lærerne andre steder i organisationen.

Han har udarbejdet en oversigt over udgifterne i forbindelse med, at Lærdansk overtog danskundervisningen i Ringkøbing-Skjern. Der blev i alt indkøbt for 260.000 kr. hos URS. Heri indgik ikke computerudstyr. De samlede udgifter ved overtagelsen var knap 1,1 mio. kr. Det var alene navnelister, der blev overtaget fra URS. Det havde ikke været muligt at leve op til det tilbud, som man

havde givet skolen, uden de indkøb af bl.a. smartboards, som blev foretaget. Hvis ikke der var blevet ansat lærere fra URS, havde man fundet løsninger med andre lærere i Lærdansk. Man skulle nok have fundet 6-8 lærere på naboskoler. I første omgang ansatte man 4-5 lærere. Der var ikke brug for flere, idet man ikke var sikker på, hvor omfattende opgaven ville blive. Ham bekendt brugte URS også LUDUS.

Per Rahbek har forklaret, at han er vicedirektør i URS. Det var han også i 2011. Han var også områdeleder og bl.a. ansvarlig for Sprogcenter Syd. URS er organiseret i en koncernstruktur, hvor mange af funktionerne er lagt ud i de enkelte områder, som havde en hel række egne kompetencer. KompetenceGruppen var et af områderne. Sprogcenter Syd var den største af søjlerne med halvdelen af omsætningen i KompetenceGruppen. Sprogcenter Syd havde sin egen ledelse og sit eget budget. Han blandede sig ikke i den daglige drift, men havde naturligvis det overordnede ansvar.

Konsekvenserne af, at URS mistede Sprogcenter Syd, var, at KompetenceGruppen blev halveret. På et år faldt omsætningen i KompetenceGruppen fra 25 mio. kr., hvoraf omsætningen i Sprogcenter Syd udgjorde ca. 12,5 mio. kr., til 6 ½ mio. kr., men det skyldtes også et fald i aktiviteten bl.a. på grund af finanskrisen. KompetenceGruppen mistede også cirka halvdelen af medarbejderne. Der har ikke efterfølgende været sprogcenteraktiviteter i URS. Den tidligere forstander og viceforstander på sprogcentret er stadig ansat hos URS. Han mener, at forstanderen fik tilbudt at søge en stilling hos Lærdansk. Lærere med den fornødne uddannelse til at undervise i dansk som andet sprog »hænger ikke på træerne«.

Tove Engedal har supplerende forklaret, at hun bruger cirka 2/3 af sin arbejdstid på Lærdansk Herning og 1/3 på Lærdansk Ringkøbing-Skjern. Årsagen til, at medarbejderne fra det tidligere Sprogcenter Syd blev tilbudt at bevare deres anciennitet, var, at man regnede med udelukkende at skulle ansætte medarbejdere fra sprogcentret. Da Iben sendte sit CV gjorde hun selv opmærksom på, at hun ønskede, at samtalen med hende fandt sted nærmere på hendes bopæl. Spørgsmålet om eventuel ansættelse i Herning blev derfor drøftet. I januar 2012 valgte Iben ansættelse hos Lærdansk Herning.

Anbringender

Appellanterne Iben L. B. Laursen og Helle Wiedenbein, har for landsretten nærmere anført, at reglerne om virksomhedsoverdragelse er præceptive og ikke kan fraviges ved aftale. Det forhold, at appellanterne har underskrevet nye kontrakter, hvor de ikke har bevaret

2683

deres anciennitet fra URS, og at Helle Wiedenbein selv opsagde sin stilling, er derfor uden betydning. Det er også uden betydning, at Iben L. B. Laursen først valgte at tiltræde stillingen hos Lærdansk efter sin barsel, idet hun allerede i juni 2011 fik garanti for en stilling, når barslen var udløbet, ligesom det ikke bringer ansættelsesforholdet ud af beskyttelsen efter reglerne om virksomhedsoverdragelse, at Iben L.B. Laursen valgte at tage mod tilbudet fra Lærdansk om, at hun skulle ansættes hos Lærdansk Herning.

Appellanterne har videre gjort gældende, at Sprogcenter Syd var en selvstændig økonomisk enhed, der havde sin egen ledelse og sit eget budget. Sprogcentret tilrettelagde selv sprogundervisningen. Medarbejderne var således i forhold til URS i realiteten uafhængige i undervisningen. Enhedens størrelse er ikke afgørende. Det afgørende er, om der er tale om en selvstændig enhed. Lærdansk overtog over halvdelen af lærerne, således som det fremgår af støttebilaget, hvilket er en betydelig del af arbejdsstyrken. Sprogcentret havde en meget væsentlig andel i forhold til KompetenceGruppens samlede omsætning, og URS' aktivitet med sprogundervisning ophørte, efter at Lærdansk havde vundet udbuddet. Der er en række aktiver, der blev overtaget af Lærdansk, som det fremgår af det bilag, som

Gerhard Korbo har udarbejdet, og det lejemål, som blev anvendt af sprogcentret, blev overtaget af Lærdansk, som således fik rådighed over det væsentligste aktiv, som havde tilknytning til sprogundervisningen, nemlig de lokaler, som blev anvendt til undervisningen.

Reglerne om virksomhedsoverdragelse har til formål at beskytte lønmodtagerne, og det vil være helt urimeligt, at navnlig Helle Wiedenbein, der har arbejdet med de samme arbejdsopgaver siden 1997, skulle miste sin ret til fratrædelsesgodtgørelse, i forbindelse med at Lærdansk overtog arbejdsopgaverne.

Appellanterne har i øvrigt gentaget anbringenderne for byretten. *Indstævnte, Lærdansk Herning*, har nærmere anført, at Helle Wiedenbein har foretaget et aktivt valg, hvor hun gav afkald på tilbuddet om at kunne overføre sin anciennitet til Lærdansk. Da Helle Wiedenbein fortrød og alligevel lod sig ansætte hos Lærdansk, blev det gjort hende klart, at hun ikke fik overført sin anciennitet, idet der var tale om et nyt ansættelsesforhold, og hun har således ved sine handlinger frasagt sig muligheden for at få sin anciennitet overført.

Iben L. B. Laursen har aldrig været ansat hos Lærdansk Ringkøbing-Skjern. Hun har selv valgt at blive ansat hos Lærdansk Herning og kan derfor ikke gøre gældende, at hun som led i en virksomhedsoverdragelse er overdraget til Lærdansk Ringkøbing-Skjern. Hun fratrådte først sin stilling hos URS den 31. oktober 2011. Hun har indgået en ny ansættelsesaftale med Lærdansk Herning.

Lærdansk Herning har vedrørende virksomhedsoverdragelseslovens anvendelse gjort de samme synspunkter gældende som for byretten. Lærdansk Herning har præciserende gjort gældende, at Sprogcenter Syd ikke udgjorde en selvstændig økonomisk enhed, men var en afdeling under URS og en del af KompetenceGruppen. Sprogcenter Syd havde ikke noget selvstændigt regnskab, men var en del af KompetenceGruppen og kan ikke identificeres i URS' regnskab. Den forklaring, der for landsretten er afgivet af Per Rahbek, kan ikke føre til andet resultat. Forklaringen kan heller ikke føre til en anden vurdering af, om den økonomiske enhed har bevaret sin identitet, hvis det måtte blive lagt til grund, at sprogcentret var en økonomisk enhed.

Indstævnte har i øvrigt gentaget anbringenderne for byretten.

Landsrettens begrundelse og resultat

Landsretten lægger efter Per Rahbeks forklaring og oplysningerne i sagen om URS, KompetenceGruppen og Sprogcenter Syd til grund, at Sprogcenter Syd var organiseret som en selvstændig økonomisk enhed, der havde eget budget, egen ledelse og egne ansatte, der varetog undervisningen i dansk som fremmedsprog. Efter udbuddet af danskundervisningen overtog Lærdansk Sprogcenter Syds aktiviteter, og KompetenceGruppen mistede som følge heraf halvdelen af indtægterne.

Landsretten lægger endvidere som ubestridt til grund, at et meget betydeligt antal af lærerne fra Sprogcenter Syd fik ansættelse ved Lærdansk, at en del af undervisningen foregik i samme lokaler, og at lærerne på samme måde som tidligere havde en høj grad af frihed til selvstændigt at tilrettelægge og udføre deres arbejdsopgaver.

Efter en samlet vurdering udgør Lærdansks overtagelse af Sprogcenter Syds aktiviteter herefter en overførsel af en økonomisk enhed, der har bevaret sin identitet, og som derfor er omfattet af lov om lønmodtagers retsstilling ved virksomhedsoverdragelse.

Det kan ikke tillægges betydning, at Iben L. B. Laursen og Helle Wiedenbein i forbindelse med deres ansættelse ved Lærdansk accepterede ikke at bevare ancienniteten fra URS, og det kan efter oplysningerne i sagen heller ikke bringe forholdet ud af beskyttelsen efter virksomhedsoverdragelsesloven, at Helle Wiedenbein selv

havde opsagt sin stilling hos URS pr. 1. juli 2011 og først blev ansat hos Lærdansk den 1. august 2011.

Herefter, og da Lærdansk Herning ikke har haft indsigelser mod, at sagen er anlagt mod denne del af Dansk Flygtningehjælp, tager landsretten appellanternes påstande til følge.

2684

Thi kendes for ret

Indstævnte, Lærdansk Herning, skal anerkende, at Iben L.B. Laursens og Helle Wiedenbeins ansættelsesanciennitet skal regnes fra henholdsvis den 1. august 2008 og den 1. august 1997.
